

PROLETARER I ALLE LAND FORENDERE

GNISTEN

ORGAN FOR KOMMUNISTISK UNIVERSITETSLAG

EKSTRA

KAMPEN MOT LØNNSSTOPPEN!

§1 i "Loven om lønnsstopp" lyder i sin helhet: "Denne provisoriske anordning gjelder inntekt i form av lønn for ethvert arbeid i tjeneste hos andre". Sagt med andre ord: arbeiderklassens lønn skal ned, og borgerskapets profitt skal i krisetid sikres ved lønnsnedslag hos arbeiderne.

Regjeringen forsøker å forklare sin krigserklæring mot arbeiderklassen med at de må sikre landets interesser og arbeidsplasser. Til dette er å si at arbeiderklassen ikke har noe fedreland, og derfor ikke noe nasjonalt ansvar. Det eneste ansvar arbeideren har er å forsvare sin klasses egne interesser. Og så lenge arbeiderklassen i Norge ikke er seg dette bevisst, så vil den i det lengste bare slutte opp om partier som har en annen måte å forvalte nasjonens interesser på enn det sosialdemokratiet makter. SVs proteksjonisme og forsvar for norsk (små)kapital under dekke av å forsvare arbeidsplasser og AKPs nasjonale hysteri må avises av arbeiderklassen til fordel for sin egen solidaritet.

Den 13/9 innrømmet Reidulf Steen at en ville gi opp "den fulle sysselsettingen". En "full" sysselsetting som til nå har latt 60000 bli arbeidsløse. (Kapitalens egen kriseløsningsmekanisme.) Samtidig varslor regjeringen nedgang i støtten til kriserammede bedrifter, noe som vil øke arbeidsledigheten ytterligere. Dette samt saneringen av skipbyggingens industrien viser at regjeringen ikke makter å opprettholde sysselsettingen. Lønnsstoppen vil ikke sikre "full" sysselsetting, men ^{er} et virkemiddel for å sikre kapitalen fortsatt profitt, gjennom å senke hele arbeiderklassens forbruk. (reproduksjons verdi).

MOT FASCISME?

I de siste tiårene har det forgått en stadig begrensning av arbeidernes formale borgerlige demokratiske rettigheter. Streikeretten ble allerede i 35 sterkt beskåret i Hovedavtaåen, senere har forhandlingsretten i de sentrale tariffoppgjør blitt begrenset, bl.a. har disse i de siste årene forgått innenfor statlige fastlagte rammer som arbeidernes krav ikke kunne gå utover. Videre kan avstemninger i tariffoppgjørene endres ved at rikksmeglingsmannen kan koble resultater i ulike foreninger, eller tariffoppgjøret avgjøres i lønnsnevnd. Alt dette er tiltak som har undergravd forhandlingsretten og loven om lønnsstopp er det forløpige siste trimmet i denne utviklingen.

Som alle borgerlig økonomer i og utenfor LO har vært klar over de siste årene er at det er de lokale forhandlinger og kamper som har gitt arbeiderklassen den reallønnsøkning. De sentrale tasilfforhandling-er har ikke maktet å begrense lønnsøkningen, og derfor er lønnsglid-ningen lokalt korrekt blitt sett på den stygge ulven. Derfor skal heller ikke de lokale forhandlinger lengre tillates. Og LO og DNA har derfor nå fått bukta og begge endene, så lenge arbeiderklassen respekterer den borgerlige statens krideløsninger.

Denne utviklingen komplimenteres ved at fagorganisasjonene inkorpo-reres i staten og vi har faktisk en situasjon som den vi opplevde under krigen, hvor demokratiet kaster sin maske og blir unntakslover.

Borgerskapets hær og politi opprustes og vi nå regne med at disse kan bli brukt systematisk mot streikende arbeidere.

Grunnlaget for et fascistisk samfunn er m.a.o. er i stor grad lagt og erfaringene fra 30 årene har vist at borgerskapet i krisetider griper til fascismen for å sikre profitten. Ja til og med rasistiske tendenser synes å ha god grunn, selv blant partier som påberoper seg å forsvare arbeiderklassen. Denne utviklingen med lønnsstoppen som siste resultat må stoppes ved aksjoner fra arbeiderenes side.

POLITISK STREIK

De fagorganisertes første og umiddelbare reaksjon var å gå til såkalt politisk streik. Dette støtter vi, men en politisk stræk på et par timer er ikke nok: skal proteste føre til resultater, må aksjonene true borgerskapets ømme punkt, produksjonen og profitten. Bare en om-fattende økonomisk streikeaksjon kan forhindre lønnsstoppen. Samtidig som vi støtter opp under politisk streik som en av flere aksjonsmåter vil vi advare mot at en sprer illusjoner om at det er riktig og bruk-bar linje å arbeide for å påvirke regjeringen til å trekke ilbake lønnsstoppen. Dette er ikke aktuell politikk, en politikk som bare spriger utav SV ol tro på det formale demokrati(reformismen og legalismen) og som bare lenker arbeiderklassen til den borgerlige rettsbevissthet.

En må være klar over at regjeringen ikke har innført loven utifra noen form for dumhet, men kun utifra ønsket om å redde det kapitalist-iske system på en best mulig måte uten at klassekampen skal kunne rive det i stykker. (SVs løsningsforsøk og AKPs kan derimot få karakteristikken)

Lønnsstoppen er en nødvendighet for kapitalismen i dagens krisesitua-sjon, følgelig må kampen rette seg mot kapitalismen og lønnsstoppen samtidig og ikke være et forsøk på å reformere DNA eller å skape andre former en kan løse kapitalens kride i.

Staten i et kapitalistisk samfunn er borgerskapets stat, og brukes bl.a. mot arbeidere i klassekampen. Ved å rope på en mer aktiv linje fra statens side, gir en borgerskapet enda større muligheter til å kon-trollere arbeiderklassen. Samtidig sprer en illusjoner om at staten og regjeringa er i prinsippet nøytrale instansr som kan, om devil, fremme arbeiderklassens interesser i krisetid.

LØNNSKRAV OG KRISE.

Ifølge regjeringa må lønningene fast fryses og senkes for at arbeidsplassene ikke skal trues, lønnskrav vil føre til at krisetruede bedrifter må nedlegges. Ved siden av å være feilaktig så er det å snu saken på hodet. I krise tider med profittkapphet hos enkelte arbeidsgjører vil disse være ekstra sårbare for streik; I en vaklaende bedrift vil eieren gjøre det han kan for å bevare eendomsretten til produksjonsmidlene og sin klassetilhørighet som borger, og lettere gi etter for arbeiderenes krav. Sagt med andre ord skjer det ofte i krise tider at kapitalistenes posisjoner svekkes og nettopp i denne situasjonen må arbeiderklassen benytte seg av og reise lønnskravet. En kamp som vil svekke kapitalismen som system.

LOKALE AKSJONER

På grunn av lønnsstoppen vil det være ulovlig å reise lokale krav og kamp for disse. Da lønnsstoppen er et forsøk på å sikre profitten i krisetid, vil den selvfølgelig best begjempest ved en offensiv rettet mot profitten gjennom å reise lønnskrav lokalt på tvers av loven og den håndhevere: staten og LO apparatet. Lokale krav må stilles og kjempes igjennom som om loven om lønnsstopp ikke eksisterte. Bare en slik kamp kan gi arbeiderene en reallønnsøkning og samtidig være den langsiktige kampen som må føres mot lønnsstoppen og for lønnskrav generelt. Dette gjør det nødvendig for arbeiderene å presisere i utgangspunktet at de ikke vil ta hensyn til om eventuelle aksjoner er lovlige eller ulovlige. Gjør en ikke det fører en klassekampen på borgerlig grunn og vil ikke føre arbeiderklassen politisk framover, men snare sementere den på borgerlig radikalt grunn som ex SVs offisielle politikk. Bruddet med legalismen er en av hovedbetingelsene for at aksjoner fra arbeiderklassens side skal lykkes. Streikekampene i 70 åra (de en har tapt og de en har vunnet) har vist at borgerskapet lettere gir etter når arbeiderne på denne måten sier fra at de ikke tar hensyn til det borgerlige lovverk og således varslar om en klar klassekonfrontasjon.

Skal arbeiderne vinne denne kampen er det viktig - ja en forutsetning at de stoler på egne krefter, avviser det reformistiske LO og selv organiserer sin kamp (Det er først da streike kampen kan forgripe arbeiderklassens eget verk - sosialismen.) Når arbeideren ved en bedrift går til aksjon er det vesentlig for resultatet at det står en enhetlig arbeiderklasse bak dem. En forutsetning for å realisere en slik enhet som i stor grad mangler er at det finnes en organisert form for kontakt mellom arbeidere, klubber og foreninge rundt omkring i landet som under en slik ulovlig aksjon umiddelbart kan rykke ut med støtterklæringer, økonomisk støtte, innsamlinger, solidaritetsaksjoner ol. En slik solidaritet vil markere en styrke som vil svakke ethvert angrp på de aksjonere.

Fagorganiserte har tatt initiativet til dannelsen av en aksjon på dette grunnlaget. Formålet er å forhindre lønnsstoppen ved at initiativet

forblir hos arbeiderne, og at det ikke overtaes av utenforstående organisasjoner. KUL og KA oppfordrer kampvillige arbeidere, klubber og foreninger til å kontakte:

FAGLIG AKSJON MOT LØNNSSTOPP

c/o Kurt Wolfgramm

boks 8233 Hammersborg

Oslo I.

KOMMUNISTISK UNIVERSITETSLAG (KUL)

BARE ARBEIDERKLASSENS EGEN OG SELVSTENDIGE KAMP GIR SEIER!

TVERS GJENNOM LOV TIL SEIER!